

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 65/2012
05.09.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Draganom Vuksanović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okr. D.S., zbog krivičnog dela falsifikovanje isprave iz člana 355. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 648/12 od 15.08.2012. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Drugog osnovnog suda u Beogradu K.1470/10 od 06.09.2011. godine i Apelacionog suda u Beogradu Kž1 5537/11 od 22.11.2011. godine, u sednici veća održanoj 05.09.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 648/12 od 15.08.2012. godine podignut protiv pravnosnažnih presuda Drugog osnovnog suda u Beogradu K.1470/10 od 06.09.2011. godine i Apelacionog suda u Beogradu Kž1 5537/11 od 22.11.2011. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Drugog osnovnog suda u Beogradu K.1470/10 od 06.09.2011. godine okr. D.S. oglašen je krivim zbog krivičnog dela falsifikovanja isprave iz čl. 355. stav 1. KZ i osuđen na novčanu kaznu u određenom iznosu od 150.000,00 dinara, koju je okrivljeni dužan da plati u roku od tri meseca od pravno-snažnosti presude, a ukoliko kaznu ne plati u ostavljenom roku sud će novčanu kaznu zameniti kaznom zatvora tako što će za svakih započelih 1.000,00 dinara novčane kazne odrediti jedan dan zatvora.

Odlučujući o žalbama javnog tužioca Drugog OJT u Beogradu i branioca okrivljenog, Apelacioni sud u Beogradu je presudom Kž1 5537/11 od 22.11.2011. godine odbio žalbe kao neosnovane i prvostepenu presudu potvrdio.

Protiv navedenih pravnosnažnih presuda, Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz 648/12 od 15.08.2012. godine zbog povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 7. ZKP i povrede zakona po odredbi člana 371. stav 2. ZKP, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud zahtev uvaži i utvrdi da je prvostepenom i drugo-stepenom presudom učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz čl. 368. st. 1. tačka 7. ZKP i povređen zakon – odredba čl. 371. st. 2. ZKP u korist okr. D.S.

Vrhovni kasacioni sud je postupio u smislu člana 422. st. 2. i 3. ZKP i održao sednicu veća, u odsustvu uredno obavještenih Republičkog javnog tužioca, okr. D.S. i branioca adv. R.B., na kojoj je razmotrio spise predmeta sa presudama protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je, po oceni navoda u zahtevu, našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema navodima zahteva prvostepeni sud se u razlozima svoje presude uopšte nije osvrnuo na meru bezbednosti oduzimanja predmeta iz člana 87. KZ koju je javni tužilac predložio na glavnom pretresu u

završnoj reči, kao i da drugostepeni sud u svojoj presudi ni jednom rečju nije spomenuo žalbeni predlog javnog tužioca za preinačenje prvostepene presude izricanjem mere bezbednosti. Time su, prema zahtevu, prvostepeni i drugostepeni sud učinili povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 7. ZKP kao i povredu odredbe člana 371. stav 2. ZKP.

Iznete navode zahteva Vrhovni kasacioni sud ocenjuje neosnovanim iz sledećih razloga:

Optužba ovlašćenog tužioca podrazumeva činjeničnu osnovicu kojom se određuje ličnost kojoj treba da se sudi i događaj o kome treba da se sudi, a presuda treba da da odgovor na pitanja koja su predmet optužbe - da li postoji krivično delo i da li je delo učinio optuženi, sa svim daljim posledicama koje iz toga proističu.

Predlog javnog tužioca da se prema okrivljenom izrekne mera bezbednosti ne predstavlja predmet optužbe u smislu napred iznetog, pa kada sud ne izrekne predloženu meru bezbednosti u vezi predloga iz završne reči, to nikako ne može značiti da predmet optužbe nije rešen.

Prema tome, time što ni prvostepeni ni drugostepeni sud prema okr. D.S. nisu izrekli meru bezbednosti oduzimanja predmeta iz člana 87. KZ, nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz čl. 368. st. 1. tačka 7. ZKP, na koju povredu javni tužilac neosnovano ukazuje u podnetom zahtevu.

Neosnovano se zahtevom za zaštitu zakonitosti ukazuje i na povredu odredbe člana 371. stav 2. ZKP, koja određuje situacije u kojima se može pobijati presuda u vezi sa odlukom o meri bezbednosti, jer navodi zahteva da sudovi u redovnom postupku ne samo da nisu izrekli predloženu meru bezbednosti, već i da se uopšte nisu osvrnuli na taj predlog tužioca, u suštini ukazuju da u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama u vezi kojih sud nije odlučio o navedenom predlogu, što bi po oceni ovog suda eventualno predstavljalo bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP.

Međutim, Vrhovni kasacioni sud u navedenoj povredi nije mogao da odlučuje jer ta povreda u zahtevu nije istaknuta, a Vrhovni kasacioni sud, kao sud nadležan za odlučivanje o zahtevu za zaštitu zakonitosti, pri rešavanju o zahtevu, morao se, shodno odredbi člana 423. stav 1. ZKP, ograničiti samo na ispitivanje povrede zakona na koje se javni tužilac poziva u svom zahtevu.

Ocenivši, iz iznetih razloga, zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca neosnovanim, Vrhovni kasacioni sud je, na osnovu odredbe člana 424. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar - savetnik

Predsednik veća

Dragana Vuksanović,s.r.

sudija

Bata Cvetković,s.r.